Market Talks
مرکز آموزش

سهام · مبتدی · درس ۵ از ۱۵

شاخص‌های سهام به زبان ساده

شاخص‌های S&P 500، داو، Nasdaq-100 و شاخص‌های دیگر چه چیزی را می‌سنجند، چگونه محاسبه می‌شوند و چرا روش محاسبه اهمیت دارد

۱۲ دقیقه مطالعه ۸ سؤال آزمون همراه با کلید پاسخ

سهام · مبتدی · درس ۵ از ۱۵

شاخص‌های سهام به زبان ساده

در یک جمله

شاخص سهام ارزش گروهی از سهام را با یک عدد دنبال می‌کند تا بتوانید در یک نگاه ببینید یک بازار یا بخشی از آن چه وضعی دارد. بیشتر شاخص‌ها به هر شرکت بر اساس ارزش بازارش وزن می‌دهند، اما برخی، مانند داو و Nikkei 225، بر اساس قیمت سهم وزن می‌دهند. شاخص را نمی‌توان مستقیماً خرید، اما می‌توان از طریق صندوق‌های شاخصی، ETFها، قراردادهای آتی و محصولات دیگر آن را دنبال کرد.

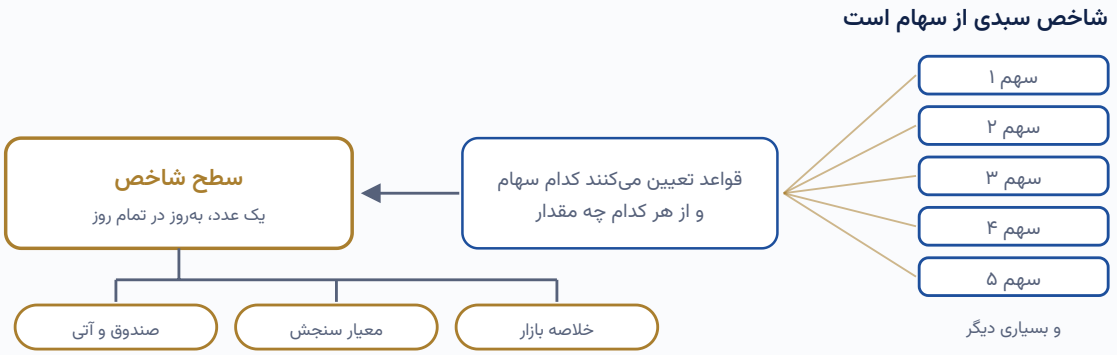
یک عدد برای کل بازار

وقتی مجری خبر می‌گوید «بازار امروز ۱٪ بالا رفت»، تقریباً هیچ‌وقت منظورش همه سهام نیست. منظورش یک **شاخص سهام** است: عددی واحد که ارزش مجموع گروه منتخبی از سهام را دنبال می‌کند. اگر بیشتر سهام این گروه بالا بروند، شاخص بالا می‌رود و اگر بیشترشان پایین بیایند، شاخص پایین می‌آید.

شاخص را مانند یک سبد در نظر بگیرید. تهیه‌کننده شاخص تصمیم می‌گیرد کدام سهام و از هر کدام چه مقدار در سبد باشد و سپس ارزش سبد را در طول روز معاملاتی محاسبه می‌کند. شناخته‌شده‌ترین سبدها این‌ها هستند:

- **S&P 500**، حدود ۵۰۰ شرکت از بزرگ‌ترین شرکت‌های آمریکا،
- **Dow Jones Industrial Average** (میانگین صنعتی داوجونز)، یا به‌اختصار «داو»، شامل ۳۰ شرکت بزرگ آمریکایی،
- **Nasdaq-100**، شامل ۱۰۰ شرکت از بزرگ‌ترین شرکت‌های درج‌شده در نزدک.

شاخص‌ها سه کاربرد اصلی دارند: **خلاصه‌ای** سریع از وضعیت بازار، **معیار سنجشی** برای ارزیابی این‌که یک سرمایه‌گذار یا صندوق بهتر یا بدتر از بازار عمل کرده است، و پایه **محصولاتی** مانند صندوق‌های شاخصی و قراردادهای آتی که امکان معامله کل سبد را به‌یک‌باره فراهم می‌کنند.

شکل ۱. شاخص سبدی از سهام است که با قواعد معینی انتخاب می‌شوند. ارزش آن یک عدد است که به‌عنوان خلاصه بازار، معیار سنجش و پایه محصولات به کار می‌رود.

واحد، سطح و درصد

شاخص با **واحد** سنجیده می‌شود، نه با دلار. هر شاخص در نخستین روزش از یک **مقدار پایه** انتخابی، اغلب ۱۰۰ یا ۱٬۰۰۰، آغاز می‌شود و سپس همراه با سهامش بالا و پایین می‌رود. برای نمونه، FTSE 100 در لندن در ۱۹۸۴ از ۱٬۰۰۰ واحد آغاز شد و DAX در آلمان در ۱۹۸۸ از ۱٬۰۰۰ واحد. خود عدد شاخص معنای عمیق‌تری ندارد و فقط نشان می‌دهد سبد از آغاز تا کنون چقدر حرکت کرده است.

به همین دلیل شاخص‌ها را باید با **درصد** مقایسه کرد، نه با واحد. سطح شاخص‌های مختلف بسیار متفاوت است، پس تعداد یکسانی واحد می‌تواند حرکت‌های بسیار متفاوتی را نشان دهد.

مثال: واحد در برابر درصد

فرض کنید در یک روز، داو از ۴۵٬۰۰۰ واحد ۴۰۰ واحد بالا می‌رود و S&P 500 از ۶٬۰۰۰ واحد ۶۰ واحد. حرکت داو بزرگ‌تر به نظر می‌رسد، اما به درصد، ۴۰۰ ÷ ۴۵٬۰۰۰ = **۰٫۹٪** است، در حالی که حرکت S&P 500 برابر ۶۰ ÷ ۶٬۰۰۰ = **۱٫۰٪** است. در واقع روز S&P 500 قوی‌تر بود. این سطوح فقط برای مثال‌اند، پس همیشه آخرین مقادیر را در یک تابلوی قیمت زنده بررسی کنید.

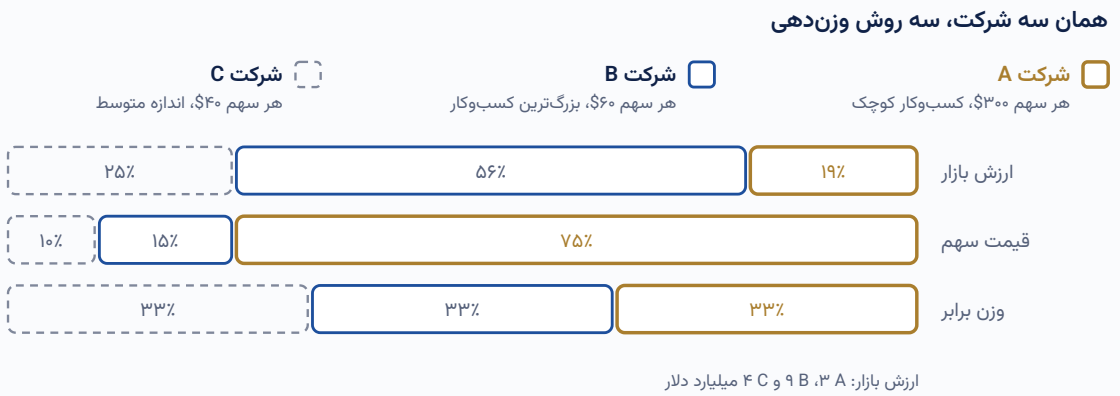
شاخص چگونه وزن‌دهی می‌شود

مهم‌ترین پرسش درباره هر شاخص این است که هر شرکت چه وزنی دارد. سه روش رایج وجود دارد:

- **وزن‌دهی بر اساس ارزش بازار.** وزن هر شرکت متناسب با ارزش بازار آن است: قیمت سهم ضرب در تعداد سهام. بزرگ‌ترین شرکت‌ها بیشترین اثر را دارند. بیشتر شاخص‌های بزرگ، از جمله FTSE 100، Nasdaq-100، S&P 500 و DAX، این‌گونه کار می‌کنند. بیشترشان از **سهام شناور آزاد** استفاده می‌کنند، یعنی فقط سهامی را می‌شمارند که برای معامله در دسترس است و بلوک‌های بزرگ در اختیار بنیان‌گذاران یا دولت‌ها را کنار می‌گذارند.

- **وزن‌دهی قیمتی.** وزن هر شرکت متناسب با قیمت سهم آن است، صرف‌نظر از اندازه شرکت. داو و Nikkei 225 ژاپن این‌گونه کار می‌کنند.
- **وزن برابر.** همه شرکت‌ها وزن یکسانی دارند. این روش در شاخص‌های اصلی کمتر رایج است، اما بسیاری از صندوق‌های شاخصی نسخه‌های با وزن برابر ارائه می‌کنند.

شکل ۲ همان سه شرکت را با هر روش نشان می‌دهد. شرکت B با فاصله زیاد بزرگ‌ترین کسب‌وکار است، اما در شاخص قیمت‌وزنی، شرکت A با بالاترین قیمت سهم، بیشترین وزن را دارد.

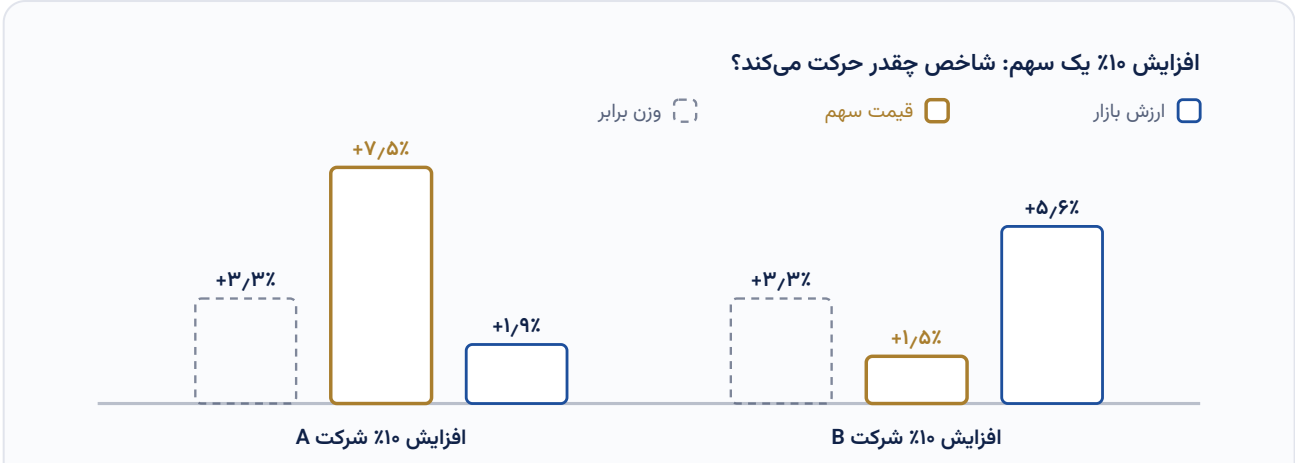
شکل ۲. سه شرکت فرضی با سه روش متفاوت وزن‌دهی شده‌اند. روش وزن‌دهی تعیین می‌کند کدام شرکت بیشترین اثر را دارد.

چرا روش وزن‌دهی اهمیت دارد

روش وزن‌دهی تعیین می‌کند حرکت هر شرکت چقدر شاخص را تغییر دهد. با همان سه شرکت، فرض کنید یک سهم ۱۰٪ بالا برود و بقیه ثابت بمانند:

- اگر **شرکت B**، بزرگ‌ترین کسب‌وکار، ۱۰٪ بالا برود، شاخص وزن‌دهی‌شده بر اساس ارزش بازار حدود **۵٫۶٪** بالا می‌رود، اما شاخص قیمت‌وزنی فقط **۱٫۵٪**، چون قیمت سهم B پایین است.
- اگر **شرکت A**، با بالاترین قیمت سهم، ۱۰٪ بالا برود، شاخص قیمت‌وزنی **۷٫۵٪** جهش می‌کند، در حالی که شاخص وزن‌دهی‌شده بر اساس ارزش بازار کمتر از ۲٪ بالا می‌رود.
- در شاخص با وزن برابر، افزایش ۱۰٪ هر یک از این سه شرکت حدود **۳٫۳٪** به شاخص اضافه می‌کند.

به همین دلیل داو و S&P 500 گاهی در یک روز حرکت‌های متفاوتی دارند. حرکت بزرگ یک سهم گران‌قیمت در داو می‌تواند داو را بیشتر از S&P 500 جابه‌جا کند، حتی اگر آن شرکت چندان بزرگ نباشد. همچنین به همین دلیل قیمت سهم یک شرکت می‌تواند در ورودش به داو اهمیت داشته باشد: سهمی با قیمت بسیار بالا یا بسیار پایین اثری بیش از حد زیاد یا بیش از حد کم خواهد داشت.

شکل ۳. افزایش یکسان ۱۰٪ در یک سهم، هر نوع شاخص را به اندازه بسیار متفاوتی حرکت می‌دهد.

شاخص‌های اصلی آمریکا

چون بازار آمریکا بزرگ‌ترین بازار جهان است، شاخص‌هایش در همه جا دنبال می‌شوند:

شاخص	چه چیزی را در بر می‌گیرد	وزن‌دهی	آغاز
S&P 500	حدود ۵۰۰ شرکت بزرگ آمریکایی، نزدیک به ۸۰٪ ارزش بازار آمریکا	ارزش بازار (شناور آزاد)	۱۹۵۷
Dow Jones Industrial Average	۳۰ شرکت بزرگ و شناخته‌شده آمریکایی	قیمت سهم	۱۸۹۶
Nasdaq-100	۱۰۰ شرکت از بزرگ‌ترین شرکت‌های غیرمالی نزدک	ارزش بازار، با سقف وزن برای بزرگ‌ترین‌ها	۱۹۸۵
Nasdaq Composite	تقریباً همه سهام درج‌شده در نزدک، چند هزار سهم	ارزش بازار	۱۹۷۱
Russell 2000	حدود ۲٬۰۰۰ شرکت کوچک‌تر آمریکایی	ارزش بازار (شناور آزاد)	۱۹۸۴

حرفه‌ای‌ها بیشتر از S&P 500 به‌عنوان «بازار» استفاده می‌کنند، چون گسترده است و بر اساس اندازه وزن‌دهی می‌شود. داو قدیمی‌ترین و مشهورترین شاخص است، اما با تنها ۳۰ سهم و وزن‌دهی قیمتی، معیار محدودتری است. Nasdaq-100 وزن زیادی در فناوری دارد، پس معمولاً در هر دو جهت بیش از S&P 500 حرکت می‌کند. Russell 2000 نشان می‌دهد شرکت‌های کوچک‌تر در چه وضعی‌اند، که اغلب بازتاب سلامت اقتصاد داخلی آمریکاست.

چند غول S&P 500 را حرکت می‌دهند

وزن‌دهی بر اساس ارزش بازار پیامد مهمی دارد: وقتی چند شرکت بسیار بزرگ می‌شوند، کل شاخص را با خود می‌برند. بر اساس آمار S&P Dow Jones Indices، در پایان ژوئن ۲۰۲۶ شاخص S&P 500 دارای **۵۰۳ سهم تشکیل‌دهنده** بود

(برخی شرکت‌ها دو کلاس سهم دارند)، اما **ده سهم بزرگ آن ۳۶٫۴٪** شاخص را تشکیل می‌دادند. بزرگ‌ترین شرکت، انویدیا، به‌تنهایی **۷٫۵٪** وزن داشت.

دیگر اعضای این ده سهم بزرگ اپل، مایکروسافت، آمازون، آلفابت (دو کلاس سهم)، برادکام، میکرون تکنولوژی، متا پلتفرمز و تسلا بودند. بیشترشان شرکت‌های فناوری یا اینترنتی‌اند.

پس وقتی گفته می‌شود «S&P 500 امروز بالا رفت»، ممکن است عمدتاً به این معنا باشد که چند سهم غول فناوری بالا رفته‌اند. یک شاخص قوی می‌تواند بازاری ضعیف را در زیر خود پنهان کند و عکس آن هم ممکن است. معامله‌گران معیارهای **گستردگی بازار**، مانند تعداد سهام صعودی در مقایسه با سهام نزولی، را بررسی می‌کنند تا ببینند یک حرکت گسترده است یا محدود. سطح میانی این دوره گستردگی بازار را با جزئیات بررسی می‌کند.

شکل ۴. در ژوئن ۲۰۲۶، ده سهم بزرگ بیش از یک‌سوم S&P 500 را تشکیل می‌دادند.

شاخص‌ها در سراسر جهان

هر بازار بزرگ شاخص اصلی خودش را دارد که معمولاً بورس یا یک شرکت تخصصی شاخص‌سازی آن را اداره می‌کند:

- **اروپا:** FTSE 100 (بریتانیا)، DAX (آلمان، با ۴۰ شرکت از سپتامبر ۲۰۲۱)، CAC 40 (فرانسه) و Euro Stoxx 50 که ۵۰ شرکت بزرگ از سراسر منطقه یورو را در بر می‌گیرد.
- **آسیا:** Nikkei 225 و شاخص گسترده‌تر TOPIX (ژاپن)، Hang Seng (هنگ‌کنگ)، CSI 300 (سرزمین اصلی چین)، Nifty 50 (هند) و KOSPI (کره).

شاخص‌های جهانی هم وجود دارند. **MSCI World** شرکت‌های بزرگ و متوسط ۲۳ کشور توسعه‌یافته را دنبال می‌کند. این شاخص در پایان اکتبر ۲۰۲۶ دارای **۱,۲۴۸ سهم تشکیل‌دهنده** بود و شرکت‌های آمریکایی **۷۲٫۸٪** آن را تشکیل می‌دادند؛ یادآوری از این‌که بازار آمریکا تا چه حد مسلط شده است.

وقتی شاخص‌های کشورهای مختلف را مقایسه می‌کنید، به یاد داشته باشید که هر کدام به پول خودش محاسبه می‌شود. سالی که Nikkei 225 به ین ۱۰٪ بالا می‌رود، ممکن است برای سرمایه‌گذاری که با دلار یا یورو حساب می‌کند سودی بسیار کمتر یا حتی زیان باشد.

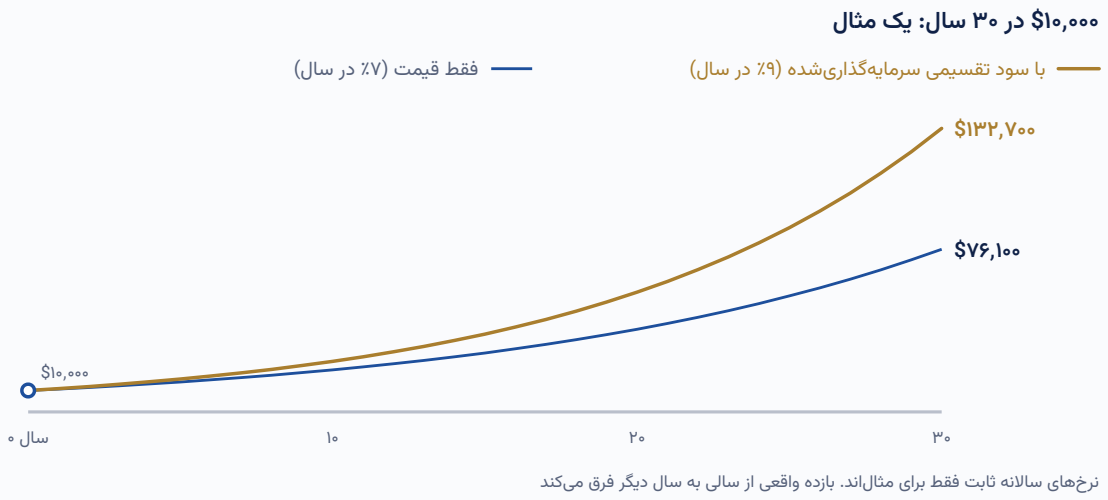
شکل ۵. برخی از پربیننده‌ترین شاخص‌های سهام بیرون از ایالات متحده.

شاخص قیمت و بازده کل

بیشتر شاخص‌های اصلی، از جمله S&P 500، داو و FTSE 100، **شاخص قیمت** هستند. آن‌ها فقط قیمت سهام را دنبال می‌کنند. وقتی شرکتی سود تقسیمی می‌پردازد، قیمت سهمش معمولاً تقریباً به اندازه مبلغ پرداختی افت می‌کند، اما شاخص سود تقسیمی را دوباره اضافه نمی‌کند. پس شاخص قیمت کمتر از آنچه سرمایه‌گذاران واقعاً به دست آورده‌اند نشان می‌دهد.

شاخص بازده کل فرض می‌کند هر سود تقسیمی دوباره در شاخص سرمایه‌گذاری می‌شود. DAX آلمان نمونه‌ای غیرمعمول از یک شاخص اصلی است که این‌گونه محاسبه می‌شود و این یکی از دلایلی است که در دوره‌های طولانی ممکن است قوی‌تر از دیگر شاخص‌های اروپایی به نظر برسد.

در طول سال‌های متمادی این تفاوت بزرگ می‌شود. شکل ۶ مثالی ساده را نشان می‌دهد: $۱۰,۰۰۰ که فقط با افزایش قیمت، سالانه ۷٪ رشد کند، پس از ۳۰ سال به حدود **$۷۶,۱۰۰** می‌رسد، در حالی که با افزودن ۲٪ سود تقسیمی سالانه که دوباره سرمایه‌گذاری می‌شود، یعنی در مجموع ۹٪ در سال، به حدود **$۱۳۲,۷۰۰** می‌رسد. این اعداد فقط برای مثال‌اند، اما درس آن واقعی است: سود تقسیمی اهمیت دارد و مقایسه یک شاخص قیمت با یک شاخص بازده کل مقایسه منصفانه‌ای نیست.

شکل ۶. سود تقسیمی سرمایه‌گذاری‌شده در دوره‌های طولانی تفاوت بزرگی ایجاد می‌کند. نرخ‌ها فقط برای مثال‌اند، نه پیش‌بینی.

شاخص چگونه معامله می‌شود

شاخص فقط یک محاسبه است، پس نمی‌توانید آن را مستقیماً بخرید. به‌جای آن، مردم از محصولاتی استفاده می‌کنند که آن را دنبال می‌کنند:

- **صندوق‌های شاخصی و ETFها.** صندوق‌هایی، از جمله صندوق‌های قابل معامله در بورس (ETF)، که همه یا تقریباً همه سهام یک شاخص را نگه می‌دارند، پس ارزششان از نزدیک آن را دنبال می‌کند، منهای کارمزد سالانه‌ای اندک. این صندوق‌ها رایج‌ترین راه سرمایه‌گذاران بلندمدت برای در اختیار داشتن «بازار» هستند. درس ۱۳ آن‌ها را با جزئیات توضیح می‌دهد.
- **قراردادهای آتی.** قراردادهایی بر ارزش آینده یک شاخص، مانند E-mini S&P 500، که در روزهای کاری تقریباً ۲۴ ساعته معامله می‌شوند. این قراردادها اهرم دارند و بیشتر حرفه‌ای‌ها و معامله‌گران فعال از آن‌ها استفاده می‌کنند. سطح پیشرفته به آن‌ها می‌پردازد.
- **CFDها.** بسیاری از کارگزاران بیرون از ایالات متحده قرارداد مابه‌التفاوت (CFD) بر شاخص‌هایی مانند «US500» یا «GER40» ارائه می‌کنند. این قراردادها اهرمی و پرریسک‌اند و در بسیاری از کشورها در دسترس همه نیستند. سرمایه‌گذاران خرد آمریکایی نمی‌توانند از آن‌ها استفاده کنند.
- **اختیار معامله.** قراردادهایی که حق خرید یا فروش یک سطح شاخص را با قیمتی معین می‌دهند و هم برای پوشش ریسک و هم برای سفته‌بازی به کار می‌روند.

نام شاخص‌ها در پلتفرم‌های معاملاتی متفاوت است. S&P 500 ممکن است با نام US500، SPX یا با نام یک ETF مانند SPY نشان داده شود و Nasdaq-100 با نام NAS100، NDX یا US100. همیشه پیش از معامله یک محصول، دقیقاً بررسی کنید چه چیزی را دنبال می‌کند.

شکل ۷. شاخص را نمی‌توان مستقیماً خرید. این‌ها محصولات اصلی‌ای هستند که یک شاخص را دنبال می‌کنند.

چرا این برای معامله‌گران مهم است

- **شاخص‌ها حال‌وهوای بازار را تعیین می‌کنند.** بیشتر سهام در بیشتر روزها هم‌جهت با شاخص اصلی‌شان حرکت می‌کنند. بسیاری از معامله‌گران پیش از معامله هر سهم آمریکایی، S&P 500 یا Nasdaq-100 را بررسی می‌کنند.
- **روش وزن‌دهی را بشناسید.** در شاخص وزن‌دهی‌شده بر اساس ارزش بازار، چند سهم غول‌پیکر می‌توانند کل شاخص را جابه‌جا کنند. در داو یا Nikkei 225، سهام گران‌قیمت بیشترین اثر را دارند.
- **با درصد مقایسه کنید.** تعداد واحدها به سطح شاخص بستگی دارد. درصدها امکان مقایسه منصفانه شاخص‌ها را فراهم می‌کنند.
- **شاخص‌ها بازارها را به هم پیوند می‌دهند.** قراردادهای آتی شاخص‌های آمریکا تقریباً شبانه‌روزی معامله می‌شوند، پس اغلب نخستین جایی‌اند که خبرهای شبانه در آن‌ها نمایان می‌شود. آن‌ها اغلب همراه با بیت‌کوین حرکت می‌کنند و به همان خبرهای نرخ بهره واکنش نشان می‌دهند که دلار و طلا.

اصطلاحات کلیدی

شاخص سهام	عددی واحد که ارزش مجموع گروه منتخبی از سهام را دنبال می‌کند.
واحد شاخص (index points)	واحدی که شاخص با آن سنجیده می‌شود. سطح شاخص به مقدار پایه آغازین آن بستگی دارد.
معیار سنجش (benchmark)	شاخصی که برای ارزیابی این‌که یک سرمایه‌گذاری بهتر یا بدتر از بازار عمل کرده است به کار می‌رود.
وزن‌دهی بر اساس ارزش بازار	روشی که در آن وزن هر شرکت متناسب با ارزش بازار آن است.
وزن‌دهی قیمتی	روشی که در آن وزن هر شرکت متناسب با قیمت سهم آن است. داو و Nikkei 225 از این روش استفاده می‌کنند.

وزن برابر	روشی که در آن همه شرکت‌های شاخص وزن یکسانی دارند.
سهام شناور آزاد (free float)	سهامی که برای معامله عمومی در دسترس است، بدون بلوک‌های بزرگی که در اختیار سهام‌داران داخلی یا دولت‌هاست.
گستردگی بازار (market breadth)	تعداد سهامی که در یک حرکت بازار شرکت دارند، برای نمونه تعداد سهام صعودی در مقایسه با سهام نزولی.
شاخص قیمت	شاخصی که فقط قیمت سهام را دنبال می‌کند و سود تقسیمی را در بر نمی‌گیرد.
شاخص بازده کل	شاخصی که فرض می‌کند همه سودهای تقسیمی دوباره سرمایه‌گذاری می‌شوند.

نکات کلیدی

1. شاخص سهام سبدی از سهام را با یک عدد دنبال می‌کند و به‌عنوان خلاصه بازار، معیار سنجش و پایه محصولاتی مانند صندوق‌های شاخصی و قراردادهای آتی به کار می‌رود.
2. شاخص‌ها با واحد و از یک مقدار پایه سنجیده می‌شوند. آن‌ها را با درصد مقایسه کنید، نه با واحد.
3. بیشتر شاخص‌های بزرگ بر اساس ارزش بازار وزن‌دهی می‌شوند. داو و Nikkei 225 بر اساس قیمت سهم وزن‌دهی می‌شوند و همین به سهام گران‌قیمت اثر بیشتری می‌دهد.
4. در ژوئن ۲۰۲۶ ده سهم بزرگ ۳۶٫۴٪ از S&P 500 را تشکیل می‌دادند، پس چند غول می‌توانند کل شاخص را حرکت دهند.
5. بیشتر شاخص‌های اصلی سود تقسیمی را در نظر نمی‌گیرند. شاخص را نمی‌توان مستقیماً خرید، اما می‌توان آن را از طریق ETFها، قراردادهای آتی، CFDها و اختیار معامله دنبال کرد.

خودتان را محک بزنید

برای هر سؤال دور یک گزینه را خط بکشید. کلید پاسخ‌ها همراه با توضیح در صفحه بعد آمده است. این آزمون را می‌توانید به‌صورت آنلاین هم در markettalks.info انجام دهید و نتیجه را فوراً ببینید.

۱. شاخص سهام چیست؟

- A یک سهم که نماینده کل بازار است
- B عددی که ارزش مجموع گروه منتخبی از سهام را دنبال می‌کند
- C فهرستی از شرکت‌هایی که سود تقسیمی می‌پردازند
- D قیمت یک سهم در بورس

۲. داو از ۴۵,۰۰۰ واحد ۴۰۰ واحد و S&P 500 از ۶,۰۰۰ واحد ۶۰ واحد بالا می‌رود. کدام بیشتر بالا رفت؟

A داو، چون ۴۰۰ بیشتر از ۶۰ است

B S&P 500، چون ۱٫۰٪ بیشتر از ۰٫۹٪ است

C هر دو به یک اندازه بالا رفتند

D قابل مقایسه نیستند

۳. در شاخص وزن‌دهی‌شده بر اساس ارزش بازار، کدام شرکت بیشترین اثر را دارد؟

A شرکتی با بالاترین قیمت سهم

B شرکتی با بیشترین ارزش بازار

C قدیمی‌ترین شرکت

D همه شرکت‌ها اثر یکسانی دارند

۴. کدام دو شاخص قیمت‌وزنی هستند؟

A S&P 500 و Nasdaq-100

B FTSE 100 و DAX

C Dow Jones Industrial Average و Nikkei 225

D Russell 2000 و MSCI World

۵. قیمت سهم شرکت A ۳۰۰$ است، اما کسب‌وکار کوچکی است. قیمت سهم شرکت B ۶۰$ است، اما بزرگ‌ترین کسب‌وکار است. در شاخص قیمت‌وزنی، افزایش ۱۰٪ کدام شرکت شاخص را بیشتر حرکت می‌دهد؟

A شرکت A

B شرکت B

C هر دو به یک اندازه

D هیچ‌کدام شاخص قیمت‌وزنی را حرکت نمی‌دهد

۶. در ژوئن ۲۰۲۶، ده سهم بزرگ S&P 500 چه سهمی از شاخص را تشکیل می‌دادند؟

A حدود ۲٪

B حدود ۱۰٪

C حدود ۳۶٪

D حدود ۹۰٪

۷. تفاوت شاخص قیمت و شاخص بازده کل چیست؟

A شاخص بازده کل سودهای تقسیمی سرمایه‌گذاری‌شده را در بر می‌گیرد

B شاخص قیمت سود تقسیمی را در بر می‌گیرد

C شاخص بازده کل فقط افت قیمت‌ها را می‌شمارد

D هیچ تفاوتی ندارند

۸. چرا نمی‌توانید خود شاخص S&P 500 را بخرید؟

A فقط مخصوص شهروندان آمریکاست

B شاخص یک محاسبه است، پس از محصولاتی که آن را دنبال می‌کنند، مانند ETFها یا قراردادهای آتی، استفاده می‌کنید

C به روی سرمایه‌گذاران تازه بسته است

D فقط در آخر هفته‌ها معامله می‌شود

کلید پاسخ‌ها

۱ **B**

عددی که ارزش مجموع گروه منتخبی از سهام را دنبال می‌کند

شاخص سبدی از سهام را با یک عدد دنبال می‌کند، مانند S&P 500 برای حدود ۵۰۰ شرکت بزرگ آمریکایی.

۲ **B**

S&P 500، چون ۱٫۰٪ بیشتر از ۰٫۹٪ است

با درصد مقایسه کنید: ۴۰۰ ÷ ۴۵,۰۰۰ حدود ۰٫۹٪ است، در حالی که ۶۰ ÷ ۶,۰۰۰ برابر ۱٫۰٪ است.

۳ **B**

شرکتی با بیشترین ارزش بازار

در شاخص وزن‌دهی‌شده بر اساس ارزش بازار، وزن هر شرکت متناسب با ارزش بازار آن است. S&P 500 و Nasdaq-100 این‌گونه کار می‌کنند.

۴ **C**

Dow Jones Industrial Average و Nikkei 225

داو و Nikkei 225 به شرکت‌ها بر اساس قیمت سهم وزن می‌دهند، پس سهام گران‌قیمت بیشترین اثر را دارند.

۵ **A**

شرکت A

وزن‌دهی قیمتی فقط به قیمت سهم نگاه می‌کند. قیمت بالاتر شرکت A به آن اثر بیشتری می‌دهد، هر قدر هم شرکت B بزرگ باشد.

۶ **C**

حدود ۳۶٪

بر اساس آمار S&P Dow Jones Indices، ده سهم بزرگ ۳۶٫۴٪ شاخص را تشکیل می‌دادند و بزرگ‌ترین سهم، انویدیا، ۷٫۵٪.

۷ **A**

شاخص بازده کل سودهای تقسیمی سرمایه‌گذاری‌شده را در بر می‌گیرد

شاخص قیمت فقط قیمت سهام را دنبال می‌کند. شاخص بازده کل فرض می‌کند سودهای تقسیمی دوباره سرمایه‌گذاری می‌شوند، پس در طول زمان سریع‌تر رشد می‌کند. DAX یک شاخص بازده کل است.

۸ **B**

شاخص یک محاسبه است، پس از محصولاتی که آن را دنبال می‌کنند، مانند ETFها یا قراردادهای آتی، استفاده می‌کنید

شاخص یک عدد است، نه چیزی که بتوان مالکش شد. صندوق‌های شاخصی، ETFها، قراردادهای آتی، CFDها و اختیار معامله برای دنبال کردن آن ساخته شده‌اند.

منابع

- S&P Dow Jones Indices، نمادهای بازار: S&P 500 و داو: https://www.spglobal.com/spdji/en/index-literacy/the-sp-500-and-the-dow/
- S&P Dow Jones Indices، برگه مشخصات S&P 500 تا ۳۰ ژوئن ۲۰۲۶: https://topforeignstocks.com/wp-content/uploads/2026/07/SP-500-Factsheet-as-of-Jun-30-2026.pdf

- MSCI، برگه مشخصات شاخص MSCI World (۳۰ اکتبر ۲۰۲۶): https://www.msci.com/documents/10199/255599/msci-world-index-gbp-net.pdf
- Trackinsight، شاخص پرچم‌دار آلمان، DAX، پس از ۳۳ سال سرانجام گسترش می‌یابد: https://www.trackinsight.com/en/etf-news/german-flagship-index-dax-finally-expands-33-years

Market Talks

ادامه یادگیری

درس بعدی: درس ۶ خواندن قیمت سهم

این درس بخشی از دوره سهام در مرکز آموزش MARKET TALKS است. درس‌های سطح مبتدی رایگان‌اند و هر کدام یک آزمون و یک فایل PDF قابل دانلود دارند. درس‌های سطح متوسط و پیشرفته ویژه اعضا هستند.

مرکز آموزش
درس‌هایی از اصول پایه تا موضوعات پیشرفته

تحلیل بازارها
تحلیل تکنیکال و بنیادی بازارهای اصلی

گزارش‌ها
بیت‌کوین، طلا، نقره، SPX و بیشتر

markettalks.info

تلگرام @MARKET_TALKS

فقط برای آموزش. هیچ‌یک از مطالب این سند توصیه مالی نیست. © ۲۰۲۶ MARKET TALKS. می‌توانید این PDF را بدون تغییر به اشتراک بگذارید.